

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОХ СОЛЛАЛЛОХУ АЛАЙХИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 325-ҳадис

325- حَدَّثَنَا مُحْمُودُ بْنُ عَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفِيَّاً، عَنْ عَطَاءٍ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَحَدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنَةً لَهُ تَعْضِي فَأَخْتَضَنَهَا فَوَضَعَهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَمَا تَبْرَأَتْ وَهِيَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَصَاحَتْ أُمُّ أَيْمَنَ، فَقَالَ يَعْنِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَبْكِينَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ؟ فَقَالَتْ: أَلَسْتُ أَرَأَكَ تَبْكِي؟ قَالَ: إِنِّي لَسْتُ أَبْكِي، إِنَّمَا هِيَ رَحْمَةٌ، إِنَّ الْمُؤْمِنَ بِكُلِّ خَيْرٍ عَلَى كُلِّ حَالٍ، إِنَّ نَفْسَهُ تَتَزَعَّجُ مِنْ بَيْنِ جَنْبَيْهِ، وَهُوَ يَحْمَدُ اللَّهَ تَعَالَى

Ибн Аббос розияллоҳу анхумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллоппоҳу алайҳи васаллам жони узилаётган қизчаларини олиб бағирларига босдилар ва уни олдиларига қўйдилар. Қизча у зотнинг кўлларида вафот қилди. Умму Айман бақириб йиғлади. Набий соллоппоҳу алайҳи васаллам: **«Расулуллоҳ соллоппоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурида (бақириб) йиғлаляпсанми?»**, дедилар. У: «Сизни ҳам йиғлаятганингизни кўрмаяпманми?», деди. У зот: **«Мен йиғламаяпман. Бу (кўз ёш Аллоҳнинг) раҳмати. Мўмин ҳар қандай ҳолда ҳам барча яхшиликда бўлади. Унинг нафси танасидан олинаётганда ҳам у Аллоҳ таолога ҳамд айтади»**, дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

